

[Inge Fischer Møller.]

loven administreres på de forskellige mødrehjælpsinstitutioner landet over, har ca. 9 pct. af alle de abortsøgende i henhold til de sidste tal ikke opnået mødrehjælpens bistand til gennemførelse af abort. Jeg har en meget sikker fornemmelse af, at det er alt for tilfældigt, hvem der afvises, til trods for de vurderinger, som foregår i hvert enkelt tilfælde. Det går tit således, at de forholdsvis få, der ikke opnår tilladelse til abort, oftest er de dårligst stillede, de svageste og dem, der har vanskeligst ved at tale deres egen sag. I øvrigt er det en offentlig hemmelighed, at hvis en abortansøgning afslås, så foretages der meget ofte simpelt hen blot en rejse til England eller Polen.

Det er min opfattelse, at befolkningen i stor udstrækning finder det meningsløst, at myndighederne skal træffe beslutninger for en række kvinder, der selv må tage konsekvensen af myndighedernes beslutninger. Mødrehjælpens primære opgave må være at hjælpe dem, der ønsker at gennemføre graviditeten, og jeg er sikker på, at socialrådgiverne gerne vil være fri for den kæmpeadministration og arbejdsbyrde, der er i forbindelse med den gældende svangerskabslov.

Man kunne også anvende de millioner, det koster at veje hver enkelt ansøgers forhold, til mere konstruktivt arbejde og til at hjælpe de kvinder, der ønsker at gennemføre svangerskabet.

Jeg deler 100 pct. den opfattelse, som fru Bodil Koch fremkom med her i tinget allerede i 1970, nemlig at samfundet ikke skal lovgive om folks moralske anliggender, at svangerskabsafbrydelse skal være en helt personlig afgørelse, som ikke må træffes af andre end den gravide kvinde, og hun skal være den eneste, der skal bestemme, om hun vil føde barnet eller ej.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Må jeg indledningsvis minde om, at det, som det også fremgår af det stillede spørgsmål, ikke er nogen gammel lov, der er tale om, men en lov, der trådte i kraft den 1. april 1970. Loven blev gennemført på grundlag af et grundigt udvalgsarbejde, der afsluttedes i januar 1969, hvor udvalget afgav betænkning. Udvalget bestod af repræsentanter fra mødrehjælpen, sundhedsstyrelsen, Den almindelige danske Lægeforening, Danske

Kvindens Nationalråd, socialministeriet og justitsministeriet samt af andre særligt sagkyndige. Et flertal, der bestod af 8 af udvalgets 9 medlemmer, mente ikke på daværende tidspunkt at kunne gå ind for gennemførelse af fri adgang til abort, men anbefalede, at der skete en væsentlig udvidelse i adgangen hertil, og det var det, der gennemførtes med den nye lov.

Jeg vil også gerne minde om, at et mindretal i folketingsudvalget under udvalgsbehandlingen stillede ændringsforslag om indførelse af fri adgang til svangerskabsafbrydelse, men at dette ændringsforslag blev forkastet med et betydeligt flertal, nemlig med 108 stemmer mod 51.

Under forhandlingerne om lovforslaget gav jeg udtryk for, at jeg helst så, at udviklingen på dette meget vigtige, men også omtålige område skete jævnt og uden for store spring, et standpunkt, som den daværende justitsminister også erklærede sig enig i. Jeg er fortsat af den opfattelse.

Jeg kan derfor besvare det stillede spørgsmål med at sige, at jeg er og hele tiden har været af den opfattelse, at administrationen af den nye svangerskabslov bør følges nøje med henblik på overvejelse af spørgsmålet om en eventuel ny revision.

Mødrehjælpen i København har da også lige siden lovens ikrafttræden løbende indsamlet materiale om dens virkninger over hele landet. Jeg håber, at materialet for de første 2 år, loven har virket, vil foreligge bearbejdet i løbet af dette kalenderår. Dette materiale vil være af helt afgørende betydning for vurderingen af, om der bør ske en yderligere liberalisering.

Inge Fischer Møller: Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg personlig er ked af, at justitsministeren ikke på nuværende tidspunkt kan give tilsagn om, at loven bliver ændret i den kommende samling, således at vi får helt fri adgang til abort.

Socialdemokratiets kongres besluttede allerede i sommeren 1969, at partiet skulle arbejde for fri abort, og den sidste opinionsundersøgelse viser klart, at der er stort flertal i befolkningen for fri abort.

Der er næppe nogen tvivl om, at der også er et flertal i det nye folketing for den opfattelse, at spørgsmålet, om en kvinde skal gennemføre sit svangerskab eller ikke, helt